

CRÍTICA FESTIVAL DE TORROELLA

Primer sol, ara amb quartet de cordes

Belcea String Quartet. Iwona Sobotka, soprano; Piotr Anderszewski, piano.

Obres de Dvorák, Szymanowski, Schumann.

27è Festival de Músiques de Torroella de Montgri. Església. 5 d'agost.

PER JAUME BUSQUÉ I BARCELÓ

FOTO DE JOSEP SERENÓ

Des de fa uns anys, Joventuts Musicals de Torroella té l'encert de portar al Festival un artista a qui se li encomanen diversos concerts de la seva especialitat. Això té grans avantatges: l'organització aposta per un valor segur, més o menys conegut de les grans audiències, compleix un objectiu didàctic (fonament programàtic de Joventuts Musicals) com és la de poder escoltar l'artista convidat en tots els seus vessants artístics i, finalment, equilibra el pressupost sense que això vagi en detriment de la qualitat. I, a més a més, es compleixen els objectius: el públic assisteix a un o tots els concerts del músic de l'estiu i n'assimila totes les seves manifestacions.

Anderszewski havia actuat sol, al piano, i el seu control sobre les *Variacions Diabelli* havia estat absolut. No va dedicar cap segon ni cap minut a les salutacions ni a les mostres de cordialitat que, benavigudes siguin, creen un vincle personal amb el públic, però que en certes situacions poden ser supèrflues. El pianista tenia Beethoven al seu davant com un repte que havia de vèncer. Ara, però, es presentava a Torroella amb el Belcea String Quartet i amb la soprano Iwona Sobotka.

Amb la soprano, Anderszewski actuava de pianista acompanyant de les 20 poesies per a infants de Kazimiera Illakowicza de Szymanowski. Obra difícil i compromesa per a la veu i per al

**DIÀLEG INSTRUMENTAL EQUILIBRAT
«El Quartet Belcea i Anderszewski van mostrar la seva compenetració amb un protagonisme al cinquanta per cent i amb un ritme frenètic ben resolt»**

piano, que els dos intèrprets van resoldre admirablement. Ell situat en el seu paper de suport a la veu, expressiu en els moments que la partitura ho reclama. Ella exhibeix una veu adequada i densa per a l'obra de Szymanowski. Vint peces que no són d'audiència fàcil i que només la lletra –literàriament ben traduïda per Miquel Desclot, en un llenguatge ric de mots i de frases– és indicada per als «infants».

A la segona part, Anderszewski va compartir el *Quintet per a piano i cordes de Robert Schumann* amb el Belcea String Quartet. El Quartet Belcea, que porta el nom de la violinista, ja havia demostrat la seva categoria en el *Quartet de cordes n.º 14 de Dvorák*, que va obrir el concert. Es tracta d'un quartet de cordes que té una trajectòria d'uns quinze anys, cosa que l'ha portat a consolidar-se i a convertir-se

en un referent. En l'obra inicial de Dvorák vam poder admirar la seva capacitat de compenetració sense que sobresortissin cap dels instruments integrants en un diàleg que ha de ser (i que va ser) equilibrat. Belcea String Quartet i Piotr Anderszewski van donar al *Quintet per a piano* de Schumann tot el vigor de l'obra, pur romanticisme, sensibilitat expressada ara pel violí, i després per la viola o el violoncel. I a l'inversa. El protagonisme va recaure al cinquanta per cent: per al quartet de cordes i per al piano. Ritme frenètic ben resolt. I, igual com al primer concert solista d'Anderszewski, el silenci a l'església només va ser interromput al final de cada peça; el públic respectava fins i tot els segons posteriors a l'última nota perquè els silencis... també formen part de la música. ■